

[Justitsministeren]

I forslaget til folketingsbeslutning opfordres regeringen til at klargøre bestemmelserne om borgernes retssikkerhed med hensyn til udlevering og brug af CPR-numre.

Spørgsmålet om behovet for at bruge CPR-numre og videregive sådanne numre i den offentlige forvaltning hænger nøje sammen med anvendelsen af EDB-teknik på administrative registre med personoplysninger. Ingen vil med rette kunne bestride, at anvendelsen af moderne EDB-teknik indebærer meget store administrative lettelser, og vort samfund ville i den nuværende udformning formentlig næppe kunne fungere tilfredsstillende, såfremt vi afskaffede anvendelsen af EDB-teknikken.

Regeringen er imidlertid enig med forslagsstillerne om, at anvendelsen af denne teknik bør ske på en sådan måde, at den enkelte borger ikke behøver at frygte, at hans integritet derved krænkes. Denne opfattelse fandt direkte udtryk under folketingets behandling af registerlovene i sidste samling, hvor et stort flertal i retsudvalgets betænkning af 12. maj 1978 gav udtryk for, at det forslag til lov om offentlige myndigheders registre, som blev vedtaget, udgør en regulering, der på en forsvarlig måde indeholder denne afvejning af hensynet til den enkeltes retsbeskyttelse i forhold til de administrative effektivitets- og rationaliseringshensyn.

Denne lov om offentlige myndigheders registre indeholder en lang række bestemmelser, som skal hindre unødvendig dataophobning hos myndighederne og sikre imod misbrug af registrene.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå i detaljer hermed, men blot udtrykke et ønske om, at man nu giver disse nye registerlove og det registertilsyn, der skal overvåge overholdelsen heraf, en rimelig chance for at virke.

Jeg vil også gerne nævne, at regeringen, således som socialministeren oplyste her i tinget den 8. november 1978, har besluttet at nedsætte et udvalg, der skal overveje hele spørgsmålet om offentlige myndigheders adgang til at videregive oplysninger enten til private eller til andre offentlige myndigheder og spørgsmålet om rækkevidden af straffelovens og særlovgivningens forskrifter om tavshedspligt. Spørgsmålet om at videregive identifikationsoplysninger, herunder personnumre, indgår naturligt som en del af denne problemkreds.

Nu fremgår det, at det, forslagsstillerne først og fremmest har i tankerne, er den aktuelle sag om Danmarks Statistiks krav om at få udleveret personnumre fra kommunerne i forbindelse med udarbejdelse af bistandsstatistikken. Jeg kan om dette spørgsmål sige, at regeringen gentagne gange over for de pågældende kommuner og også her i folketinget klart har tilkendegivet, at efter regeringens opfattelse er der i den gældende lovgivning hjemmel til, at Danmarks Statistik kan kræve personnummeret indberettet. Dette spørgsmål er nu af nogle kommuner, som har vægret sig ved at udlevere oplysningerne, blevet indbragt for domstolene, og på denne baggrund finder jeg ikke, det vil være rigtigt på nuværende tidspunkt at udtale sig om de retlige synspunkter i denne sag.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at beskæftige mig lidt med et bestemt aspekt med hensyn til anvendelse af personnumre i registre med personoplysninger, idet jeg tror, at det er dette problem, som er den egentlige baggrund for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Det er blevet nævnt fra forskellig side, så vidt jeg ved også af hr. Hagen Hagensen, der er en af forslagsstillerne, at brugen af personnumre i forskellige typer af registre i sig selv indebærer en risiko for misbrug i form af samkøring af forskellige registre, således at der skabes et nyt register, der vil kunne komme til at indeholde en altomfattende viden om det enkelte menneske, samt at denne risiko for misbrug kan fjernes ved helt at afskaffe personnummeret eller ved at begrænse brugen af det til et enkelt eller til ganske få registre.

Det anføres ofte i denne argumentation, at lovgivning eller andre former for sikkerhedsforanstaltninger ikke i alle situationer kan give den samme sikkerhed imod uretmæssig samkøring af personoplysninger, som afskaffelse af personnummeret angiveligt skulle kunne.

Tankegangen synes at være den, at personnummeret er den fælles nøgle til alle registre, og kun ved at fjerne denne nøgle kan man fjerne risikoen for, at oplysningerne fra alle disse registre koges sammen til ét stort register.

Jeg kan oplyse, at disse synspunkter har været genstand for en indgående undersøgelse i Sverige. Som bekendt indførte Sverige